

ΘΕΑΓΗΣ

St. I
P. 121

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΘΕΑΓΗΣ

ΔΗ. ὦ Σώκρατες, ἐδεόμην ἅττα σοι ἰδιολογήσασθαι, **a**
εἰ σχολή· κἂν εἰ ἀσχολία δὲ μὴ πάνυ τις μεγάλη, ὅμως
ἐμοῦ ἔνεκα ποιήσαι σχολήν.

ΣΩ. Ἄλλὰ καὶ ἄλλως τυγχάνω σχολάζων, καὶ δὴ σοῦ
γε ἔνεκα καὶ πάνυ. ἀλλ' εἴ τι βούλει λέγειν, ἔξεστιν. **5**

ΔΗ. Βούλει οὖν δεῦρο εἰς τὴν τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου
στοᾶν ἐκποδῶν ἀποχωρήσωμεν;

ΣΩ. Εἰ σοὶ δοκεῖ.

ΔΗ. Ἴωμεν δῆ. ὦ Σώκρατες, πάντα τὰ φυτὰ κιν- **b**
δυνεύει τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχειν, καὶ τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα
καὶ τὰ ζῶα τὰ τε ἄλλα καὶ ἄνθρωπος. καὶ γὰρ ἐν τοῖς
φυτοῖς ῥᾶστον ἡμῖν τοῦτο γίγνεται, ὅσοι τὴν γῆν γεωργοῦ-
μεν, τὸ παρασκευάσασθαι πάντα τὰ πρὸ τοῦ φυτεῦειν καὶ **5**
αὐτὸ τὸ φυτεῦσαι· ἐπειδὴν δὲ τὸ φυτευθὲν βιώῃ, μετὰ τοῦτο
θεραπεία τοῦ φύντος καὶ πολλὴ καὶ χαλεπὴ καὶ δύσκολος
γίγνεται. οὕτω δὲ ἔχειν ἔοικε καὶ τὸ περὶ τῶν ἀνθρώπων· **c**
ἀπὸ τῶν ἐμαντοῦ ἐγὼ πραγμάτων τεκμαίρομαι καὶ ἐς τᾶλλα.
καὶ γὰρ ἐμοὶ ἢ τοῦ νέος τουτουῖ, εἴτε φυτεῖαν εἴτε παιδο-
ποιᾶν δεῖ αὐτὴν ὀνομάζειν, πάντων ῥᾶστη γέγονεν, ἢ δὲ
τροφή δύσκολός τε καὶ αἰεὶ ἐν φόβῳ περὶ αὐτοῦ δεδιότι. **5**

a 1 ἰδιολογήσασθαι] διαλογίσασθαι ci. Cobet a 2 κἂν εἰ] κἂν ἢ
vulg. a 3 ἔνεκα T: ἔνεκεν B W b 1 post δῆ dist. Cobet:
post σῶκρατες B T b 3 ἄνθρωπος Schanz: ἄνθρωπος B T c 2 τᾶλλα
B W: τὰ ἄλλα T c 4 ῥᾶστη γέγονεν, ἢ δὲ τροφή T: ῥᾶστη γέγονε
δὲ τροφή B

τὰ μὲν οὖν ἄλλα πολλὰ ἂν εἶη λέγειν, ἡ δὲ νῦν παρούσα ἐπιθυμία τούτῳ πάνυ με φοβεῖ—ἔστι μὲν γὰρ οὐκ ἀγεννής, σφαλερὰ δέ—ἐπιθυμεί γὰρ δὴ οὗτος ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, ὡς
 d φησι, σοφὸς γενέσθαι. δοκῶ γάρ μοι, τῶν ἡλικιωτῶν τινες αὐτοῦ καὶ δημοτῶν, εἰς τὸ ἄστῳ καταβαίνοντες, λόγους τιὰς ἀπομνημονεύοντες διαταράττουσιν αὐτόν, οὗς ἐξήλωκεν καὶ πάλαι μοι πράγματα παρέχει, ἀξιώων ἐπιμεληθῆναί με ἑαυ-
 5 τοῦ καὶ χρήματα τελέσαι τινὲ τῶν σοφιστῶν, ὅστις αὐτόν σοφὸν ποιήσει. ἐμοὶ δὲ τῶν μὲν χρημάτων καὶ ἔλαττον
 122 μέλει, ἡγοῦμαι δὲ τούτου οὐκ εἰς μικρὸν κίνδυνον ἵεναι οἷ σπεύδει. τέως μὲν οὖν αὐτόν κατεῖχον παραμυθούμενος· ἐπειδὴ δὲ οὐκέτι οἷός τέ εἰμι, ἡγοῦμαι κράτιστον εἶναι πείθεσθαι αὐτῷ, ἵνα μὴ πολλάκις ἄνευ ἐμοῦ συγγενόμενός τῳ
 5 διαφθαρῆ. νῦν οὖν ἡκῶ ἐπ' αὐτὰ ταῦτα, ἵνα τῳ τούτων τῶν σοφιστῶν δοκούντων εἶναι συστήσω τουτοῦ. σὺ οὖν ἡμῖν εἰς καλὸν παρεφάνης, ὧ ἂν ἐγὼ μάλιστα ἐβουλόμην περὶ τῶν τοιούτων μέλλων πράξειν συμβουλευσασθαι. ἀλλ' εἴ τι ἔχεις συμβουλεύειν ἐξ ὧν ἐμοῦ ἀκήκοας, ἔξεστί τε
 b καὶ χρή.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὲν δὴ, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεται γε συμβουλή ἱερὸν χρήμα εἶναι. εἶπερ οὖν καὶ ἄλλη ἡτισοῦν ἐστὶν ἱερά, καὶ αὕτη ἂν εἶη περὶ ἧς σὺ νῦν συμβουλεύῃ·
 5 οὐ γὰρ ἔστι περὶ ὅτου θειοτέρου ἂν ἄνθρωπος βουλευσαιο ἢ περὶ παιδείας καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ οἰκείων. πρῶτον μὲν οὖν ἐγὼ τε καὶ σὺ συνομολογήσωμεν τί ποτε οἰόμεθα τοῦτο εἶναι περὶ οὗ βουλευόμεθα· μὴ γὰρ πολλάκις ἐγὼ
 c μὲν ἄλλο τι αὐτὸ ὑπολαμβάνω, σὺ δὲ ἄλλο, κάπειτα πόρρω που τῆς συνουσίας αἰσθώμεθα γελοῖοι ὄντες, ἐγὼ τε ὁ συμ-

c 6 πολλὰ ἂν] πολὺ ἂν ἔργον Cobet d 1 δοκῶ γάρ μοι] an δοκεῖ γάρ μοι? Stephanus: δοκεῖν γάρ μοι Cobet d 5 αὐτόν W: αὐτῶν B T d 6 καὶ secl. Cobet a 1 μέλει B: μέλλει T τούτου B: τούτων T μικρὸν B T: μακρὸν W a 2 σπεύδει (σπεύδοντα) Schanz a 7 ἂν] δὴ Cobet a 8 (τι) πράξειν Cobet c 1 ὑπολαμβάνων Cobet c 2 συνουσίας B T: συνηθείας W αἰσθώμεθα B T: αἰσθόμεθα W

βουλεύων καὶ σὺν ὁ συμβουλευόμενος, μηδὲν τῶν αὐτῶν ἡγούμενοι.

ΔΗ. Ἄλλά μοι δοκεῖς ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, καὶ 5 ποιεῖν χρὴ οὕτω.

ΣΩ. Καὶ λέγω γε ὀρθῶς, οὐ μέντοι παντάπασί γε σμικρὸν γάρ τι μετατίθεμαι. ἐννοῶ γὰρ μὴ καὶ ὁ μειρακίσκος οὗτος οὐ τούτου ἐπιθυμεῖ οὐδ' ἡμεῖς αὐτὸν οἰόμεθα ἐπιθυμεῖν ἀλλ' ἑτέρου, εἴτ' αὖ ἡμεῖς ἔτι ἀτοπώτεροι ὦμεν d περὶ ἄλλου του βουλευόμενοι. ὀρθότατον οὖν μοι δοκεῖ εἶναι ἀπ' αὐτοῦ τούτου ἄρχεσθαι, διαπυρνανομένους ὅτι καὶ ἔστιν οὐδ' ἐπιθυμεῖ.

ΔΗ. Κινδυνεύει γοῦν οὕτω βέλτιστον εἶναι ὡς σὺ λέγεις. 5

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι, τί καλὸν ὄνομα τῷ νεανίσκῳ; τί αὐτὸν προσαγορεύωμεν;

ΔΗ. Θεάγης ὄνομα τούτῳ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Καλὸν γε, ὦ Δημόδοκε, τῷ υἱεῖ τὸ ὄνομα ἔθου καὶ ἱεροπρεπές. εἰπέ δὴ ἡμῖν, ὦ Θεάγες, ἐπιθυμεῖν φῆς σοφὸς e γενέσθαι, καὶ ἀξιοῖς σου τὸν πατέρα τόνδε ἐξευρεῖν ἀνδρός τινος συνουσίαν τοιούτου ὅστις σε σοφὸν ποιήσει;

ΘΕ. Ναί.

ΣΩ. Σοφοὺς δὲ καλεῖς πότερον τοὺς ἐπιστήμονας, περὶ 5 οὔτου ἂν ἐπιστήμονες ὦσιν, ἢ τοὺς μή;

ΘΕ. Τοὺς ἐπιστήμονας ἔγωγε.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἐδιδάξατό σε ὁ πατὴρ καὶ ἐπαίδευσεν ἄπερ ἐνθάδε οἱ ἄλλοι πεπαίδευνται, οἱ τῶν καλῶν ἀγαθῶν πατέρων υἱεῖς, οἷον γράμματά τε καὶ κιθαρίζειν καὶ παλαίειν 10 καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν;

ΘΕ. Ἐμέ γε.

ΣΩ. Ἐτι οὖν οἶε τινὸς ἐπιστήμης ἐλλείπειν, ἧς προσήκει 123 ὑπὲρ σοῦ τὸν πατέρα ἐπιμεληθῆναι;

c9 ἐπιθυμεῖ B T W : ἐπιθυμῆ scr. Ven. 184 d6 καλὸν secl.
Baiter: καὶ ci. H. Richards d7 προσαγορεύω H. Richards
e8 καὶ ἐπαίδευσεν secl. Cobet a1 ἐλλείπειν B²T: ἐλλιπειν B

ΘΕ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τίς ἐστιν αὕτη; εἶπε καὶ ἡμῖν, ἵνα σοι χαρισώμεθα.

5 ΘΕ. Οἶδεν καὶ οὗτος, ὦ Σώκρατες—ἐπεὶ πολλάκις ἐγὼ αὐτῷ εἶρηκα—ἀλλὰ ταῦτα ἐξεπίτηδες πρὸς σὲ λέγει, ὡς δὴ οὐκ εἰδὼς οὐ ἐγὼ ἐπιθυμῶ, τοιαῦτα γὰρ ἕτερα καὶ πρὸς ἐμὲ μάχεταιί τε καὶ οὐκ ἐθέλει με οὐδενὶ συστήσαι.

ΣΩ. Ἄλλὰ τὰ μὲν ἔμπροσθέν σοι ἦν πρὸς τοῦτον ρηθέντα
b ὥσπερ ἄνευ μαρτύρων λεγόμενα· νυνὶ δὲ ἐμὲ ποιήσαι μάρ-
τυρα, καὶ ἐναντίον ἐμοῦ κάτειπε τίς ἐστιν αὕτη ἢ σοφία ἢς
ἐπιθυμεῖς. φέρε γάρ, εἰ ἐπεθύμεις ταύτης ἢ οἱ ἄνθρωποι
τὰ πλοῖα κυβερνῶσιν, καὶ ἐγὼ σε ἐτύγχανον ἀνερωτῶν·
5 “ὦ Θεάγες, τίνος ἐνδεής ὢν σοφίας μέμφῃ τῷ πατρὶ ὅτι
οὐκ ἐθέλει σε συνιστάναι παρ’ ὧν ἂν σὺ σοφὸς γένοιο;”
τί ἂν μοι ἀπεκρίνω; τίνα αὐτὴν εἶναι; ἄρα οὐ κυβερνη-
τικὴν;

ΘΕ. Ναί.

c ΣΩ. Εἰ δὲ ἐπιθυμῶν ταύτην τὴν σοφίαν εἶναι σοφὸς ἢ
τὰ ἄρματα κυβερνῶσιν εἴτ’ ἐμέμφου τῷ πατρὶ, ἐμοῦ αὖ
ἐρωτῶντος τίς ἐστιν αὕτη ἢ σοφία, τίνα ἂν ἀπεκρίνω αὐτὴν
εἶναι; ἄρ’ οὐχὶ ἡνιοχικὴν;

5 ΘΕ. Ναί.

ΣΩ. Ἦς δὲ δὴ νῦν τυγχάνεις ἐπιθυμῶν, πότερον ἀνώ-
νυμός τίς ἐστιν ἢ ἔχει ὄνομα;

ΘΕ. Οἶμαι ἔγωγε ἔχειν.

ΣΩ. Πότερον οὖν αὐτὴν μὲν οἶσθα, οὐ μέντοι τό γε
10 ὄνομα, ἢ καὶ τὸ ὄνομα;

ΘΕ. Καὶ τὸ ὄνομα ἔγωγε.

ΣΩ. Τί οὖν ἐστιν; εἶπέ.

d ΘΕ. Τί δὲ ἄλλο, ὦ Σώκρατες, αὐτῇ ὀνομά τις φαίη ἂν
εἶναι ἀλλ’ ἢ σοφίαν;

a 5 ἐγὼ αὐτῷ B T: αὐτῷ ἐγὼ W a 7 ἕτερα W et in marg. b :
ἔτι B: ἔτι καὶ ἕτερα T a 8 οὐδενὶ B T: οὐδέν W b 2 ἐναντίον
B² T: ἐναντίων B b 3 ἐπεθύμεις corr. Coisl.: ἐπιθυμεῖς B T
b 6 ἐθέλει T: ἐθέλη B

- ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἡ ἡνιοχεία σοφία ἐστίν; ἢ ἀμαθία
δοκεῖ σοι εἶναι;
- ΘΕ. Οὐκ ἔμοιγε. 5
- ΣΩ. Ἄλλὰ σοφία;
- ΘΕ. Ναί.
- ΣΩ. Ἐπιτί χρώμεθα; οὐχ ἢ ἵππων ἐπιστάμεθα ζεύγους
ἄρχειν;
- ΘΕ. Ναί. 10
- ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἡ κυβερνητικὴ σοφία ἐστίν;
- ΘΕ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
- ΣΩ. Ἄρ' οὐχ αὕτη ἢ πλοίων ἐπιστάμεθα ἄρχειν;
- ΘΕ. Αὕτη μὲν οὔν.
- ΣΩ. Ἐς δὲ δὴ σὺ ἐπιθυμεῖς ἡ σοφία τίς ἐστιν; ἢ τίνος 15
ἐπιστάμεθα ἄρχειν; e
- ΘΕ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ἢ τῶν ἀνθρώπων.
- ΣΩ. Μῶν ἢ τῶν καμνόντων;
- ΘΕ. Οὐ δῆτα.
- ΣΩ. Ἰατρικὴ γὰρ αὕτη ἐστίν· ἢ γάρ; 5
- ΘΕ. Ναί.
- ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τῶν ἀδόντων ἐπιστάμεθα ἐν τοῖς χοροῖς
ἄρχειν;
- ΘΕ. Οὔ.
- ΣΩ. Μουσικὴ γὰρ αὕτη γε; 10
- ΘΕ. Πάνυ γε.
- ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τῶν γυμναζομένων ἐπιστάμεθα ἄρχειν;
- ΘΕ. Οὔ.
- ΣΩ. Γυμναστικὴ γὰρ αὕτη γε;
- ΘΕ. Ναί. 15
- ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τῶν τί ποιούντων; προθυμοὶ εἶπείν ὥσπερ
ἐγὼ σοὶ τὰ ἔμπροσθεν.

d 3 ἡνιοχεία T W: ἡνιοχία B d 6 σοφία B: σοφία T d 13 οὐχ
αὕτη vet. b: οὐκ αὕτη B T d 15 ἢ B²: η B e 2 ἢ scr. recc.:
ἢ B T W (et mox e 3) e 10 μουσικὴ corr. Par. 1812: μουσικῆς
B T W

- 124 ΘΕ. Ἦι τῶν ἐν τῇ πόλει, ἔμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν τῇ πόλει εἰσὶν καὶ οἱ κάμνοντες;
 ΘΕ. Ναί, ἀλλ' οὐ τούτων λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ πόλει.
- 5 ΣΩ. Ἄρα γε μαυθάνω ἢν λέγεις τέχνην; δοκεῖς γάρ μοι λέγειν οὐχ ἢ τῶν θεριζόντων ἐπιστάμεθα ἄρχειν καὶ τρυγώντων καὶ τῶν φυτευόντων καὶ σπειρόντων καὶ ἀλοώντων· αὕτη μὲν γὰρ γεωργική, ἢ τούτων ἄρχομεν. ἢ γάρ;
 ΘΕ. Ναί.
- b ΣΩ. Οὐδέ γε οἶμαι ἢ τῶν πριζόντων καὶ τρυπώντων καὶ ξεόντων καὶ τορνευόντων συμπάντων ἐπιστάμεθα ἄρχειν, οὐ ταύτην λέγεις· αὕτη μὲν γὰρ οὐ τεκτονική;
 ΘΕ. Ναί.
- 5 ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως ἢ τούτων τε πάντων καὶ αὐτῶν τῶν γεωργῶν καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν δημιουργῶν ἀπάντων καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, ταύτην ἴσως λέγεις τὴν σοφίαν.
 ΘΕ. Ταύτην πάλαι, ὦ Σώκρατες, βούλομαι λέγειν.
- c ΣΩ. Ἐχεις οὖν εἰπεῖν, Αἴγισθος ὁ Ἀγαμέμνονα ἀποκτείνας ἐν Ἄργει ἄρα τούτων ἦρχεν ὧν σὺ λέγεις, τῶν τε δημιουργῶν καὶ ἰδιωτῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν συμπάντων, ἢ ἄλλων τινῶν;
 5 ΘΕ. Οὐκ, ἀλλὰ τούτων.
 ΣΩ. Τί δὲ δῆ; Πηλεὺς ὁ Αἰακοῦ ἐν Φθίᾳ οὐ τῶν αὐτῶν τούτων ἦρχεν;
 ΘΕ. Ναί.
 ΣΩ. Περιάνδρον δὲ τὸν Κυψέλου ἄρχοντα ἐν Κορίνθῳ
- 10 ἢδη ἀκήκοας γενέσθαι;
 ΘΕ. Ἐγωγε.
 ΣΩ. Οὐ τῶν αὐτῶν τούτων ἄρχοντα ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει;
 d ΘΕ. Ναί.

a 6 τρυγώντων BTW: τῶν τρυγώντων t b 1 πριόντων Cobet
 b 3 γὰρ οὐ] γὰρ Schanz e 12 αὐτοῦ B: αὐτοῦ T: αὐτῇ
 vulg.

ΣΩ. Τί δὲ Ἀρχέλαον τὸν Περδίκκου, τὸν νεωστὶ τοῦτον ἄρχοντα ἐν Μακεδονίᾳ; οὐ τῶν αὐτῶν ἡγή τούτων ἄρχειν;

ΘΕ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἰππίαν δὲ τὸν Πεισιστράτου ἐν τῆδε τῇ πόλει 5 ἄρξαντα τίνων οἶει ἄρξαι; οὐ τούτων;

ΘΕ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Εἴποις ἂν οὖν μοι τίνα ἐπωνυμίαν ἔχει Βάκισ τε καὶ Σίβυλλα καὶ ὁ ἡμεδαπὸς Ἀμφίλυτος;

ΘΕ. Τίνα γὰρ ἄλλην, ὦ Σώκρατες, πλήν γε χρησμοῦδοι; 10

ΣΩ. Ὅρθως λέγεις. ἀλλὰ καὶ τούσδε μοι οὕτω πειρῶ e ἀποκρίνασθαι, τίνα ἐπωνυμίαν ἔχει Ἰππίας καὶ Περίανδρος διὰ τὴν αὐτὴν ἀρχήν;

ΘΕ. Οἶμαι μὲν τύραννοι· τί γὰρ ἄλλο;

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅστις ἐπιθυμεῖ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῇ 5 πόλει συμπάντων ἄρχειν, τῆς αὐτῆς ἀρχῆς τούτοις ἐπιθυμεῖ, τυραννικῆς, καὶ τύραννος εἶναι;

ΘΕ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκοῦν ταύτης ἐπιθυμεῖν σὺ φῆς;

ΘΕ. Ἐοικέν γε ἐξ ὧν ἐγὼ εἶπον. 10

ΣΩ. ὦ μιარέ, τυραννεῖν ἄρα ἡμῶν ἐπιθυμῶν πάλαι ἐμέμφου τῷ πατρὶ ὅτι σε οὐκ ἔπεμπεν εἰς [διδασκάλου] 125 τυραννοδιδασκάλου τινός; καὶ σύ, ὦ Δημόδοκε, οὐκ αἰσχύνῃ πάλαι εἰδὼς οὐ ἐπιθυμεῖ οὗτος, καὶ ἔχων ὅθι πέμψας αὐτὸν δημιουργὸν ἂν ἐποίησας τῆς σοφίας ἧς ἐπιθυμεῖ, ἔπειτα φθονεῖς τε αὐτῷ καὶ οὐκ ἐθέλεις πέμπειν; ἀλλὰ νῦν—ὄρᾳς;— 5 ἐπειδὴ ἐναντίον ἐμοῦ κατείρηκέ σου, κοινῇ βουλευόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ ἐς τίνος ἂν αὐτὸν πέμπουμεν καὶ διὰ τὴν τίνος συνουσίαν σοφὸς ἂν γένοιτο τύραννος;

ΔΗ. Ναὶ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, βουλευόμεθα δῆτα, ὡς b δοκεῖ γέ μοι βουλῆς δεῖν περὶ τούτου οὐ φαύλης.

d 2 τούτον corr. Par. 1812: τούτων B TW: secl. ci. Stephanus e 3 αὐτὴν] αὐτῶν Baiter e 9 ἐπιθυμεῖν T: ἐπιθυμῆς B (sed suprascr. ν) a 1 διδασκάλου secl. Schleiermacher a 3 ὅθι] ὅποι Bekker: οἱ Cobet a 6 βουλευόμεθα b: βουλευόμεθα BT a 7 ἐς τίνος Bekker (ἐς τίνα corr. Coisl.): ἐστιν οἱ B: ἐστιν οἱ B² T

ΣΩ. Ἔασον, ὦ γαθέ. διαπυθώμεθα αὐτοῦ πρώτον ἰκανῶς.
ΔΗ. Πυθάνου δῆ.

5 ΣΩ. Τί οὖν ἂν εἰ Εὐριπίδῃ τι προσχρησαίμεθα, ὦ Θέαγες;
Εὐριπίδης γάρ πού φησιν—

σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία·

εἰ οὖν ἔροιτό τις τὸν Εὐριπίδην· “ὦ Εὐριπίδη, τῶν τί
c σοφῶν συνουσία φῆς σοφοὺς εἶναι τοὺς τυράννους;” ὥσπερ
ἂν εἰ εἰπόντα—

σοφοὶ γεωργοὶ τῶν σοφῶν συνουσία,

ἠρόμεθα “Τῶν τί σοφῶν;” τί ἂν ἡμῖν ἀπεκρίνατο; ἀρ’ ἂν
5 ἄλλο τι ἢ τῶν τὰ γεωργικά;

ΘΕ. Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.

ΣΩ. Τί δὲ εἰ εἶπε—

σοφοὶ μάγειροι τῶν σοφῶν συνουσία,

εἰ ἠρόμεθα· “Τῶν τί σοφῶν;” τί ἂν ἡμῖν ἀπεκρίνατο; οὐχ
10 ὅτι τῶν μαγείρων;

ΘΕ. Ναί.

ΣΩ. Τί δ’ εἰ—

σοφοὶ παλαισταὶ τῶν σοφῶν συνουσία

εἶπεν, εἰ ἠρόμεθα· “Τῶν τί σοφῶν;” ἄρα οὐκ ἂν τῶν
d παλαίειν ἔφη;

ΘΕ. Ναί.

ΣΩ. Ἐπειδὴ δὲ εἶπε—

σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσία,

5 ἡμῶν ἐρωτώντων· “Τῶν τί σοφῶν λέγεις, ὦ Εὐριπίδῃ;”
τί ἂν φαίῃ; ποῖα ἂν εἶναι ταῦτα;

ΘΕ. Ἄλλὰ μὰ Δί’ οὐκ οἶδ’ ἔγωγε.

b 5 προσχρησαίμεθα BT: προσχρησόμεθα W c 4 ἠρόμεθα Tb:
ἠρόμεθα B τί ἂν ἡμῖν ἀπεκρίνατο BTW: τί ἂν οἶε αὐτὸν ἀποκρί-
νασθαι in marg. γρ. TWb c 10 τῶν μαγείρων BTW: τῶν μαγειρικῶν
in marg. γρ. W: τῶν τὰ μαγειρικά Hirschig d 6 φαίῃ T: φαίην
B (sed suprascr. η) ποῖα ἂν TW: ποῖα & B: ποῖα Hermann: fort.
ποῖα δῆ d 7 ἔγωγε T: ἔγε B (sed suprascr. γω)

ΣΩ. Ἄλλὰ βούλει ἐγὼ σοι εἶπω;

ΘΕ. Εἰ σὺ βούλει.

ΣΩ. Ταῦτ' ἐστὶν ἄπερ ἔφη Ἀνακρέων τὴν Καλλικρίτην 10
ἐπίστασθαι· ἢ οὐκ οἶσθα τὸ ἄσμα;

ΘΕ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τί οὖν; τοιαύτης τινὸς καὶ σὺ συνουσίας ἐπιθυμεῖς
ἀνδρὸς ὅστις τυγχάνει ὁμότεχνος ὡν Καλλικρίτη τῇ Κυάνης e
καὶ “ἐπίσταται τυραννικά,” ὥσπερ ἐκείνην ἔφη ὁ ποιητής,
ἵνα καὶ σὺ ἡμῖν τύραννος γένη καὶ τῇ πόλει;

ΘΕ. Πάλαι, ὦ Σώκратες, σκώπτεις καὶ παίζεις πρὸς με.

ΣΩ. Τί δέ; οὐ ταύτης φῆς τῆς σοφίας ἐπιθυμεῖν ἢ 5
πάντων ἂν τῶν πολιτῶν ἄρχοις; τοῦτο δὲ ποιῶν ἄλλο τι ἢ
τύραννος ἂν εἴης;

ΘΕ. Εὐξάϊμην μὲν ἂν οἶμαι ἔγωγε τύραννος γενέσθαι,
μάλιστα μὲν πάντων ἀνθρώπων, εἰ δὲ μή, ὡς πλείστων· καὶ 126
σύ γ' ἂν οἶμαι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀνθρωποι—ἔτι δέ γε
ἴσως μᾶλλον θεὸς γενέσθαι—ἀλλ' οὐ τούτου ἔλεγον ἐπι-
θυμεῖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ τί δὴ ἐστί ποτε οὗ ἐπιθυμεῖς; οὐ τῶν 5
πολιτῶν φῆς ἄρχειν ἐπιθυμεῖν;

ΘΕ. Οὐ βία γε οὐδ' ὥσπερ οἱ τύραννοι ἀλλ' ἐκόντων,
ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐν τῇ πόλει ἐλλόγμοι ἄνδρες.

ΣΩ. Ἄρα γε λέγεις ὥσπερ Θεμιστοκλῆς καὶ Περικλῆς
καὶ Κίμων καὶ ὅσοι τὰ πολιτικὰ δεινοὶ γεγόνασιν; 10

ΘΕ. Νῆ Δία τούτους λέγω.

ΣΩ. Τί οὖν εἰ τὰ ἵππικὰ ἐτύχανες ἐπιθυμῶν σοφὸς
γενέσθαι; παρὰ τίνας ἂν ἀφικόμενος ᾤθηθης δεινὸς ἔσσεσθαι b
ἵππεύς; ἢ παρ' ἄλλους τινας ἢ τοὺς ἵππικούς;

ΘΕ. Μὰ Δία οὐκ ἔγωγε.

d 10 καλλικρίτην scr. Ang. C. 1. 4: καλλικρήτην BTW d 13 σὺ
BT: om. W e 1 καλλικρήτη BT κυάνης B: κυανῆς T
e 3 καὶ τῇ BT: ἐν τῇ W et ἐν suprascr. b a 5 δὴ Laur. lxxxv. 6:
δὲ TW et fort. B: δαὶ B² b 1 τίνας W: τίνος BT et sic legit
schol. B

ΣΩ. Ἄλλὰ παρ' αὐτοὺς αὐ τοὺς δεινοὺς ὄντας ταῦτα, καὶ
5 οἷς εἰσὶν τε ἵπποι καὶ χρώνται ἐκάστοτε καὶ οἰκείοις καὶ
ἀλλοτρίοις πολλοῖς.

ΘΕ. Δῆλον ὅτι.

ΣΩ. Τί δὲ εἰ τὰ ἀκοντιστικὰ σοφὸς ἐβούλου γενέσθαι;
οὐ παρὰ τοὺς ἀκοντιστικούς ῥου ἂν ἐλθὼν σοφὸς ἔσσεσθαι
10 τούτους, οἷς ἔστιν τε ἀκόντια καὶ πολλοῖς καὶ ἀλλοτρίοις καὶ
c οἰκείοις ἐκάστοτε χρώνται ἀκοντίοις;

ΘΕ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Λέγε δὴ μοι· ἐπεὶ δὲ δὴ τὰ πολιτικὰ βούλει σοφὸς
γενέσθαι, οἷε παρ' ἄλλους τινὰς ἀφικόμενος σοφὸς ἔσσεσθαι
5 ἢ τοὺς πολιτικούς τούτους, τοὺς αὐτοὺς τε δεινοὺς ὄντας τὰ
πολιτικὰ καὶ χρωμένους ἐκάστοτε τῇ τε αὐτῶν πόλει καὶ
ἄλλαις πολλαῖς, καὶ Ἑλληνίσιν προσομιλοῦντας πόλεσιν
καὶ βαρβάροις; ἢ δοκεῖς ἄλλοις τισὶν συγγενόμενος σοφὸς
ἔσσεσθαι ταῦτα ἅπερ οὗτοι, ἀλλ' οὐκ αὐτοῖς τούτοις;

d ΘΕ. Ἀκήκοα γάρ, ὦ Σώκρατες, οὓς σέ φασιν λέγειν τοὺς
λόγους, ὅτι τούτων τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν οἱ υἱεῖς οὐδὲν
βελτίους εἰσὶν ἢ οἱ τῶν σκυτοτόμων· καὶ μοι δοκεῖς ἀληθέ-
στατα λέγειν ἐξ ὧν ἐγὼ δύναμαι αἰσθέσθαι. ἀνόητος ἂν
5 οὖν εἴην εἰ οἰοίμην τινὰ τούτων ἐμοὶ μὲν ἂν παραδοῦναι τὴν
αὐτοῦ σοφίαν, τὸν δὲ ὑὸν τὸν αὐτοῦ μηδὲν ὠφελῆσαι, εἴ τι
οἷός τ' ἦν εἰς ταῦτα ὠφελεῖν ἄλλον ὄντιναοῦν ἀνθρώπων.

ΣΩ. Τί οὖν ἂν, ὦ βέλτιστε ἀνδρῶν, χρήσαιο σαυτῷ, εἴ
σοι ἐπειδὴ γένοιτο ὑὸς τοιαῦτα πράγματα παρέχοι, καὶ φαίη
e μὲν ἂν ἐπιθυμεῖν ἀγαθὸς γενέσθαι ζωγράφος, καὶ μέμφουτο
σοὶ τῷ πατρὶ ὅτι οὐκ ἐθέλεις ἀναλίσκειν εἰς αὐτὸν τούτων
αὐτῶν ἔνεκα ἀργύριον, τοὺς δὲ δημιουργοὺς αὐτοῦ τούτου,
τοὺς ζωγράφους, ἀτιμάζοι τε καὶ μὴ βούλοιο παρ' αὐτῶν

b 5 οἷς . . . ἵπποι γρ. t et in marg. W: οἱ . . . ἵππικοι BTW
c 1 ἀκοντίοις secl. Hirschig c 3 ἐπεὶ δὲ δὴ BT: ἐπειδὴ δὲ W
d 4 ἂν οὖν B: οὖν ἂν T d 5 παραδοῦναι BT: προδοῦναι W
d 8 σαυτῷ] αὐτῷ Schleiermacher: secl. Fritzsche d 9 τοιαῦτα]
τοσαῦτα ci. H. Richards e 1 ἂν] δὴ ci. H. Richards e 2 fort.
ἐθέλοισ H. Richards

μανθάνειν; ἢ τοὺς αὐλητάς, βουλόμενος αὐλητῆς γενέσθαι, 5
ἢ τοὺς κιθαριστάς; ἔχουσιν ἂν αὐτῷ ὅτι χρῶσθαι καὶ ὅποι πέμποις
ἄλλοσε μὴ ἐθέλοντα παρὰ τούτων μανθάνειν;

ΘΕ. Μὰ Δία οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Νῦν οὖν ταῦτά ταῦτα αὐτὸς πρὸς τὸν πατέρα ποιῶν 127
θαυμάζεις, καὶ μέμφη εἰ ἀπορεῖ ὅτι σοι χρήσθαι καὶ ὅποι
πέμποι; ἐπεὶ Ἀθηναίων γε τῶν καλῶν κάγαθῶν τὰ πολιτικά
ὅτῳ ἂν βούλη συστήσομέν σε, ὅς σοι προῖκα συνέσται· καὶ
ἅμα μὲν ἀργύριον οὐκ ἀναλώσεις, ἅμα δὲ πολὺ μᾶλλον 5
εὐδοκιμήσεις παρὰ τοῖς πολλοῖς ἀνθρώποις ἢ ἄλλῳ τῷ
συνῶν.

ΘΕ. Τί οὖν, ὦ Σώκρατες; οὐ καὶ σὺ τῶν καλῶν κάγα- 5
θῶν ἐξ ἀνδρῶν; εἰ γὰρ σὺ μοι ἐθέλοις συνεῖναι, ἔξαρκεῖ καὶ
οὐδένα ἄλλον ζητῶ.

Σ

10

ΣΩ. Τί τοῦτο λέγεις, Θεάγες;

b

ΔΗ. ὦ Σώκρατες, οὐ μέντοι κακῶς λέγεις, καὶ ἅμα μὲν
ἐμοὶ χαριῆ· ὡς ἐγὼ οὐκ ἔσθ' ὅτι τούτου μείζον ἂν ἔρμαιον
ἠγησαίμην, ἢ εἰ οὗτός τε ἀρέσκοιτο τῇ σῆ συνουσία καὶ σὺ
ἐθέλοις τούτῳ συνεῖναι. καὶ μέντοι καὶ αἰσχύνομαι λέγειν 5
ὡς σφόδρα βούλομαι. ἀλλ' ἐγὼ ἀμφοτέρων ὑμῶν δέομαι, σέ
τ' ἐθέλειν τούτῳ συνεῖναι καὶ σέ μὴ ζητεῖν ἄλλῳ μηδενὶ
συγγενέσθαι ἢ Σωκράτει· καὶ με πολλῶν καὶ φοβερῶν ἀπαλ-
λάξετε φροντῖδων. ὡς νῦν πάνυ φοβοῦμαι ὑπὲρ τούτου μή 6
τινὶ ἄλλῳ ἐντύχη οἷψ τούτου διαφθεῖραι.

ΘΕ. Μηκέτι νῦν, ὦ πάτερ, ὑπὲρ γ' ἐμοῦ φοβοῦ, εἴπερ
οἶός τ' εἶ πείσαι τούτου τὴν ἐμὴν συνουσίαν προσδέξασθαι.

ΔΗ. Πάνυ καλῶς λέγεις. ὦ Σώκρατες, πρὸς σέ δ' ἂν 5
ἤδη εἴη ὁ μετὰ τοῦτο λόγος· ἐγὼ γάρ σοι ἔτοιμός εἰμι, ὡς
διὰ βραχέων εἰπεῖν, καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ὡς οἶόν τε οἰκειό-

ε 6 χρῶσθαι T: χρῶ|δ, τι B ὅποι BT: ὕπη W α 3 πέμποι BTW:
πέμπη Bekker b 1 λέγεις TW: om. B (sed add. in marg. rec. b)
b 4 τε BT: om. W ἀρέσκοιτο B²W et γρ. T: ἀρέσκοιτο B (ut
videtur) T ε 2 διαφθεῖραι BT: διαφθαρήναι W ε 6 τοῦτο
scr. Ven. 189: τοῦτον BTW ὡς TW: om. B (sed add. in
marg. b)

τατα παρέχειν, ὅτου ἂν δέη ἔμβραχυ, ἔαν Θεάγη τουτονὶ
 d ἀσπάξῃ τε καὶ εὐεργετῆς ὅτι ἂν οἶός τε ἦς.

ΣΩ. ὦ Δημόδοκε, τὸ μὲν ἐσπουδακέναι σε οὐ θαυμάζω,
 εἶπερ οἶει ὑπ' ἐμοῦ μάλιστ' ἂν σοι τοῦτον ὠφεληθῆναι—οὐ
 γὰρ οἶδα ὑπὲρ ὅτου ἂν τις νοῦν ἔχων μᾶλλον σπουδάξοι ἢ
 5 ὑπὲρ ὑέος αὐτοῦ ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται—ὀπόθεν δὲ ἔδοξέ
 σοι τοῦτο, ὡς ἐγὼ ἂν μᾶλλον τὸν σὸν ἰὸν οἶός τ' εἶην
 ὠφελῆσαι πρὸς τὸ πολίτην ἀγαθὸν γενέσθαι ἢ σὺ αὐτός, καὶ
 ὀπόθεν οὗτος ᾤθη ἐμὲ μᾶλλον ἢ σὲ αὐτὸν ὠφελήσειν, τοῦτο
 e πάνυ θαυμάζω. σὺ γὰρ πρῶτον μὲν πρεσβύτερος εἶ ἐμοῦ,
 ἔπειτα πολλὰς ἤδη ἀρχὰς καὶ τὰς μεγίστας Ἀθηναίοις ἤρξας,
 καὶ τιμᾷ ὑπὸ Ἀναγυρασίων τε τῶν δημοτῶν πολὺ μάλιστα
 καὶ ὑπὸ τῆς ἄλλης πόλεως οὐδενὸς ἤττον· ἐμοὶ δὲ τούτων
 5 οὐδὲν ἐνορᾷ οὐδέτερος ὑμῶν. ἔπειτα εἰ ἄρα τῆς μὲν τῶν
 πολιτικῶν ἀνδρῶν συνουσίας Θεάγης ὅδε καταφρονεῖ, ἄλλους
 δὲ τινας ζητεῖ οἱ παιδεύειν ἐπαγγέλλονται οἰοί τε εἶναι νέους
 ἀνθρώπους, ἔστιν ἐναυθθα καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος καὶ Γοργίας
 128 ὁ Λεοντίνος καὶ Πῶλος ὁ Ἀκραγαντίνος καὶ ἄλλοι πολλοί,
 οἳ οὕτω σοφοί εἰσιν ὥστε εἰς τὰς πόλεις ἰόντες πείθουσι
 τῶν νέων τοὺς γενναιοτάτους τε καὶ πλουσιωτάτους—οἷς
 ἔξεστιν τῶν πολιτῶν ᾧ ἂν βούλωνται προῖκα συνεῖναι—
 5 τούτους πείθουσι ἀπολείποντας τὰς ἐκείνων συνουσίας
 αὐτοῖς συνεῖναι, προσκατατιθέντας ἀργύριον πάνυ πολὺ
 μισθόν, καὶ χάριω πρὸς τούτοις εἰδέναι. τούτων τινας εἰκὸς
 ἦν προαιρεῖσθαι καὶ τὸν ἰόν σου καὶ αὐτὸν σέ, ἐμὲ δ' οὐκ
 b εἰκός· οὐδὲν γὰρ τούτων ἐπίσταμαι τῶν μακαρίων τε καὶ
 καλῶν μαθημάτων—ἐπεὶ ἐβουλόμην ἂν—ἀλλὰ καὶ λέγω
 δήπου αἰεὶ ὅτι ἐγὼ τυγχάνω ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδὲν ἐπιστάμενος
 πλήν γε μικροῦ τινος μαθήματος, τῶν ἐρωτικῶν. τοῦτο

d 5 ἔδοξέ σοι BT : σοι ἔδοξε Priscianus d 6 ἂν secl. Cobet : δὴ
 H. Richards τ' εἶην Priscianus : τέ τ' ἦν B : τε ἦν T e 1 μὲν
 in ras. B e 8 κείος B : κίος T a 5 τούτους BT : om. W
 (sed cf. Apol. 19 e, 6) ἀπολείποντας BTW (cf. Prot. 316) : ἀπο-
 λιπόντας Cobet (cf. Apol. 20 a, 1) a 6 ἀργύριον secl. Schanz (et
 mox scr. πολὺν) πάνυ πολὺ Beck : ἀμπόλυ Cobet : πάνυ πολὺν BT

μέντοι τὸ μάθημα παρ' ὄντιωσιν ποιῶμαι δεινὸς εἶναι καὶ τῶν 5
προγεγονότων ἀνθρώπων καὶ τῶν νῦν.

ΘΕ. Ὅρας, ὦ πάτερ; ὁ Σωκράτης οὐ πάνυ μοι δοκεῖ
[τι] ἔτι ἐθέλειν ἐμοὶ συνδιατρίβειν—ἐπεὶ τό γ' ἐμὸν ἔτοιμον,
ἐὰν οὗτος ἐθέλῃ—ἀλλὰ ταῦτα παίζων πρὸς ἡμᾶς λέγει. c
ἐπεὶ ἐγὼ οἶδα τῶν ἐμῶν ἡλικιωτῶν καὶ ὀλίγῳ πρεσβυτέρων
οἱ πρὶν μὲν τούτῳ συνεῖναι οὐδενὸς ἄξιοι ἦσαν, ἐπειδὴ δὲ
συνεγένοντο τούτῳ, ἐν πάνυ ὀλίγῳ χρόνῳ πάντων βελτίους
φαίνονται ὦν πρότερον χείρους. . 5

ΣΩ. Οἶσθα οὖν οἶον τοῦτό ἐστιν, ὦ παῖ Δημοδόκου;

ΘΕ. Ναὶ μὰ Δία ἔγωγε, ὅτι, ἐὰν σὺ βούλῃ, καὶ ἐγὼ
οἶός τ' ἔσομαι τοιοῦτος γενέσθαι οἰοίμην καὶ ἐκείνοι.

ΣΩ. Οὐκ, ὦγαθέ, ἀλλὰ σε λέληθεν οἶον τοῦτ' ἔστιν, ἐγὼ d
δέ σοι φράσω. ἔστι γάρ τι θεία μοῖρα παρεπόμενον ἐμοὶ
ἐκ παιδὸς ἀρξάμενον δαιμόνιον. ἔστι δὲ τοῦτο φωνή, ἣ
ὅταν γένηται ἀεὶ μοι σημαίνει, ὃ ἂν μέλλω πράττειν, τούτου
ἀποτροπήν, προτρέπει δὲ οὐδέποτε· καὶ ἐὰν τίς μοι τῶν 5
φίλων ἀνακοινῶται καὶ γένηται ἢ φωνή, ταῦτόν τοῦτο, ἀπο-
τρέπει καὶ οὐκ ἔῃ πράττειν. καὶ τούτων ὑμῶν μάρτυρας
παρέξομαι. Χαρμίδην γὰρ τουτουὶ γινώσκετε τὸν καλὸν
γενόμενον, τὸν Γλαύκωνος· οὗτός ποτε ἐτύγχανε ἐμοὶ ἀνα- e
κοινοῦμενος μέλλων ἀσκήσειν στάδιον εἰς Νεμέαν, καὶ εὐθὺς
αὐτοῦ ἀρχομένου λέγειν ὅτι μέλλοι ἀσκεῖν ἐγένετο ἢ φωνή,
καὶ ἐγὼ διεκώλυόν τε αὐτὸν καὶ εἶπον ὅτι “Λέγοντός σου
μεταξὺ γέγονέ μοι ἢ φωνή ἢ τοῦ δαιμονίου· ἀλλὰ μὴ ἄσκει.” 5
“Ἴσως,” ἔφη, “σημαίνει σοι ὅτι οὐ νικήσω· ἐγὼ δὲ κἂν
μὴ μέλλω νικᾶν, γυμνασάμενός γε τοῦτον τὸν χρόνον ὠφελή-
θήσομαι.” ταῦτα εἰπὼν ἤσκει· ἄξιον οὖν πυθέσθαι αὐτοῦ

b 5 ποιῶμαι] *fuit qui oloμαι aut prospoioῦμαι legendum putaret*
Stallbaum: ἀντιποιοῦμαι Fritzsche: ἡγοῦμαι Cobet b 7 ὁ Cobet:
ὅτι B T (μοι secl. ci. H. Richards) b 8 τι om. Ven. 189
c 1 ἐθέλῃ corr. Coisl.: ἐθέλοι B T ἀλλὰ sqq. alteri tribuit B
c 5 φαίνονται] ἐφαίνοντο Schleiermacher d 5 δὲ T: om. B (δ' b) W
e 1 γενόμενον] λεγόμενον Cobet e 2 νεμέαν T: νεμαίαν B e 3 ἢ
B T: om. W e 7 ὠφελήσομαι Cobet

129 ἂ αὐτῷ συνέβη ἀπὸ ταύτης τῆς ἀσκήσεως. εἰ δὲ βούλεσθε, τὸν Τίμαρχον ἀδελφὸν Κλειτόμαχον ἔρεσθε τί εἶπεν αὐτῷ Τίμαρχος ἠνίκα ἀποθανούμενος· ἦει †εὐθὺ τοῦ δαιμονίου†, ἐκεῖνός τε καὶ Εὐθαλὸς ὁ σταδιοδρομῶν ὃς Τίμαρχον ὑπ-
5 ἐδέξατο φεύγοντα· ἐρεῖ γὰρ ὑμῖν ὅτι εἶπεν αὐτῷ ταυτί.

ΘΕ. Τί;

ΣΩ. “ὦ Κλειτόμαχε,” ἔφη, “ἐγὼ μέντοι ἔρχομαι ἀποθανούμενος νυνί, διότι Σωκράτει οὐκ ἠθελον πείθεσθαι.” τί δὴ οὖν ποτε τοῦτο εἶπεν ὁ Τίμαρχος; ἐγὼ φράσω. ὅτε
b ἀνίστατο ἐκ τοῦ συμποσίου ὁ Τίμαρχος καὶ Φιλήμων ὁ Φιλημονίδου ἀποκτενοῦντες Νικίαν τὸν Ἡροσκαμάνδρου, ἠπιστάσθη μὲν αὐτῷ μόνω τῇ ἐπιβουλήν, ὁ δὲ Τίμαρχος ἀνιστάμενος πρὸς ἐμὲ εἶπεν, “Τί λέγεις,” ἔφη, “ὦ Σώ-
5 κρατες; ὑμεῖς μὲν πίνετε, ἐμὲ δὲ δεῖ ποι ἐξαναστήναι· ἦξω δὲ ὀλίγον ὕστερον, ἐὰν τύχω.” καὶ μοι ἐγένετο ἡ φωνή, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν, “Μηδαμῶς,” ἔφη, “ἀναστής· γέγονε γάρ μοι τὸ εἰωθὸς σημεῖον τὸ δαιμόνιον.” καὶ ὃς ἐπέσχε.
c καὶ διαλιπὼν χρόνον αὐθις ὠρμάτο ἰέναι, καὶ ἔφη· “Εἴμι δὴ, Σώκρατες.” αὐθις ἐγένετο ἡ φωνή· αὐθις οὖν αὐτὸν ἠνάγκασα ἐπισχεῖν. τὸ τρίτον, βουλόμενός με λαθεῖν, ἀνέστη οὐκέτι εἰπὼν μοι οὐδὲν ἀλλὰ λαθὼν, ἐπιτηρήσας
5 ἄλλοσε τὸν νοῦν ἔχοντα· καὶ οὕτως ὄχητο ἀπιὼν καὶ διεπράξατο ἐξ ὧν ἦει ἀποθανούμενος. ὅθεν δὴ τοῦτο εἶπεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν ὅπερ νῦν ὑμῖν ἐγώ, ὅτι ἴοι ἀποθανούμενος διὰ τὸ ἐμοὶ ἀπιστήσαι. ἔτι τοίνυν περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ
d πολλῶν ἀκούσεσθον ἂ ἐγὼ ἔλεγον περὶ τῆς διαφθορᾶς τοῦ στρατοπέδου. καὶ τὰ μὲν παρεληλυθότα τῶν εἰδύτων ἔστιν ἀκούσαι· πείραν δ’ ἔξεστι νυνὶ λαβεῖν τοῦ σημείου εἰ ἄρα τί λέγει. ἐπὶ γὰρ τῇ ἐπὶ στρατείᾳ ἐξορμῇ Σαννίωνος τοῦ

a 1 βούλεσθε B³ T: βούλεσθαι B a 2 ἔρεσθαι B T W (sed ε supra ai W) a 3 ἦει B³ T: εἴη in marg. B δαιμονίου] δημίου vel δημοσίου Baiter a 5 ταυτί T W: ταῦτα B b 4 ἀνιστάμενος T: ἀνιστᾶται**μενος B πρὸς ἐμὲ B W: πρὸς με T c 1 διαλιπὼν B: διαλείπων T c 8 τῶν T: τὸν B d 1 διαφθορᾶς B T: διαφορᾶς W d 4 τοῦ Καλοῦ Ficinus (Cali filium)

καλοῦ ἐγένετό μοι τὸ σημεῖον, οἴχεται δὲ νῦν μετὰ Θρασύλ- 5
λου στρατευσόμενος εὐθὺ Ἐφέσου καὶ Ἰωνίας. ἐγὼ οὖν
οἴομαι ἐκείνων ἢ ἀποθανεῖσθαι ἢ ὁμοῦ τι τούτῳ γ' ἐλᾶν, καὶ
περὶ γε τῆς στρατιᾶς τῆς ἄλλης πάνυ φοβοῦμαι.

Ταῦτα δὴ πάντα εἰρηκὰ σοι, ὅτι ἡ δύναμις αὕτη τοῦ e
δαιμονίου τούτου καὶ εἰς τὰς συνουσίας τῶν μετ' ἐμοῦ συν-
διατριβόντων τὸ ἅπαν δύναται. πολλοῖς μὲν γὰρ ἐναν-
τιοῦται, καὶ οὐκ ἔστι τούτοις ὠφεληθῆναι μετ' ἐμοῦ διατρί-
βουσιν, ὥστε οὐχ οἶόν τέ μοι τούτοις συνδιατρίβειν· 5
πολλοῖς δὲ συνεῖναι μὲν οὐ διακωλύει, ὠφελοῦνται δὲ οὐδὲν
συνόντες. οἷς δ' ἂν συλλάβηται τῆς συνουσίας ἢ τοῦ
δαιμονίου δύναμις, οὗτοί εἰσιω ὦν καὶ σὺ ἦσθησαι· ταχὺ
γὰρ παραχρήμα ἐπιδιδόασιν. καὶ τούτων αὖ τῶν ἐπιδι-
δόντων οἱ μὲν καὶ βέβαιον ἔχουσι καὶ παραμόνιμον τὴν 130
ὠφελίαν· πολλοὶ δέ, ὅσον ἂν μετ' ἐμοῦ χρόνον ὦσιν, θαν-
μάσιον ἐπιδιδόασιν, ἐπειδὴν δέ μου ἀπόσχονται, πάλιν οὐδὲν
διαφέρουσι ὄτουσιν. τοῦτό ποτε ἔπαθεν Ἀριστείδης ὁ
Λυσιμάχου υἱὸς τοῦ Ἀριστείδου. διατρίβων γὰρ μετ' ἐμοῦ 5
πάμπλου ἐπεδεδώκει ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ· ἔπειτα αὐτῷ στρατεία
τις ἐγένετο καὶ ὄχετο ἐκπλέων, ἥκων δὲ κατελάμβανε μετ'
ἐμοῦ διατρίβοντα Θουκυδίδην τὸν Μελησιῶν υἱὸν τοῦ Θου-
κυδίδου. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῇ προτεραίᾳ μοι δι' ἀπεχθείας b
ἐν λόγοις τισὶν ἐγεγόνει· ἰδὼν οὖν με ὁ Ἀριστείδης, ἐπειδὴ
ἠσπάσατό τε καὶ τᾶλλα διελέχθη, “Θουκυδίδην δέ,” ἔφη,
“ἀκούω, ὦ Σώκρατες, σεμνύνεσθαι ἅττα πρὸς σε καὶ χαλε-
παίνειω ὡς τὶ ὄντα.” “Ἔστι γάρ,” ἔφην ἐγώ, “οὕτως.” 5
“Τί δέ, οὐκ οἶδεν,” ἔφη, “πρὶν σοὶ συγγενέσθαι οἶον ἦν
τὸ ἀνδράποδον;” “Οὐκ ἔοικέν γε,” ἔφην ἐγώ, “νῆ τοὺς
θεοὺς.” “Ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτός γε,” ἔφη, “καταγελάστως

d 5 τὸ suprascr. B²: om. B T θρασύλλου B T: θρασύλου W
d 7 γ' ἐλᾶν Hermann: γελᾶν B: ἐλᾶν T W d 8 στρατιᾶς Cobet:
στρατείας B W: πραγματείας T e 3 ἅπαν] πᾶν Cobet e 9 αὖ
τῶν] αὐτῶν B T a 4 ἔπαθεν T W: ἔμαθεν B a 5 υἱὸς τοῦ] τοῦ
Ast a 8 μελησιῶν B: μελισίου T υἱὸν τοῦ] τοῦ Ast b 7 τὸ
secl. Cobet νῆ] μὰ Cobet

c ἔχω, ὦ Σώκρατες.” “Τί μάλιστα;” ἔφη ἐγώ. “Ὅτι,”
 ἔφη, “πρὶν μὲν ἐκπλεῖν, ὄψωμαι ἀνθρώπων οἶός τ’ ἢ διαλέ-
 γεσθαι καὶ μηδενὸς χείρων φαίνεσθαι ἐν τοῖς λόγοις, ὥστε
 5 νυνὶ δὲ τοῦναντίον φεύγω ἂν τινα καὶ αἰσθάνωμαι πεπαι-
 δευμένον· οὕτως αἰσχύνομαι ἐπὶ τῇ ἑμαυτοῦ φαυλότητι.”
 “Πότερον δέ,” ἦν δ’ ἐγώ, “ἐξαίφνης σε προύλιπεν αὕτη
 ἢ δύναμις ἢ κατὰ σμικρόν;” “Κατὰ σμικρόν,” ἦ δ’ ὅς.
 d “Ἡνίκα δέ σοι παρεγένετο,” ἦν δ’ ἐγώ, “πότερον μαθόντι
 παρ’ ἐμοῦ τι παρεγένετο ἢ τινι ἄλλῳ τρόπῳ;” “Ἐγώ σοι
 ἐρῶ,” ἔφη, “ὦ Σώκρατες, ἄπιστον μὲν νῆ τοὺς θεοὺς, ἀληθὲς
 δέ. ἐγὼ γὰρ ἔμαθον μὲν παρά σου οὐδὲν πώποτε, ὡς αὐτὸς
 5 οἶσθα· ἐπεδίδουν δὲ ὁπότε σοι συνείην, κἂν εἰ ἐν τῇ αὐτῇ
 μόνον οἰκία εἶην, μὴ ἐν τῷ αὐτῷ δὲ οἰκήματι, μᾶλλον δὲ
 ὁπότε ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι ὦν λέγοντός σου βλέπομι πρὸς
 e σέ, μᾶλλον ἢ ὁπότε ἄλλοσε ὀρφήν, πολὺν δὲ μάλιστα καὶ
 πλείστον ἐπεδίδουν ὁπότε παρ’ αὐτόν σε καθοίμην ἐχόμενός
 σου καὶ ἀπτόμενος· νῦν δέ,” ἦ δ’ ὅς, “πᾶσα ἐκείνη ἢ ἕξις
 ἐξερρήκε.”

5 Ἔστιν οὖν, ὦ Θέαγες, τοιαύτη ἢ ἡμετέρα συνουσία· ἐὰν
 μὲν τῷ θεῷ φίλον ᾖ, πάνυ πολὺν ἐπιδώσεις καὶ ταχύ, εἰ δὲ
 μὴ, οὐ. ὅρα οὖν μὴ σοι ἀσφαλέστερον ἢ παρ’ ἐκείνων τινὶ
 παιδεύεσθαι οἱ ἐγκρατεῖς αὐτοὶ εἰσω τῆς ὠφελίας ἢν
 ὠφελούσιν τοὺς ἀνθρώπους μᾶλλον ἢ παρ’ ἐμοῦ ὅτι ἂν
 10 τύχη τοῦτο πράξει.

131 ΘΕ. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, ἡμᾶς οὕτως ἰ-
 ποιῆσαι, ἀποπειραθῆναι τοῦ δαιμονίου τούτου συνόντας

c 2 ἀνθρώπων B: ἀνθρώπων T: ἂν ἀνθρώπων B² ἢ scr. Coisl.: ἦν
 B: ἦ T c 5 αἰσθάνωμαι W: αἰσθάνομαι BT: αἰσθῶμαι scr.
 Coisl. c 7 προύλιπεν W: προύλειπεν BT d 4 μὲν BW:
 om. T d 7 οἰκήματι T: δὲ οἰκήματι B e 1 ὀρφήν BT:
 ὀρφίμην W δὲ Wb: δὴ BT e 2 καθοίμην] καθήμην Cobet
 e 8 οἱ T: οἱ τ’ B: οἱ τ’ W e 9 ἐμοῦ] ἐμοὶ Hermann e 10 τύχη]
 τύχης ci. Bekker

ἀλλήλοις. καὶ ἔαν μὲν παρέικη ἡμῖν, ταῦτα βέλτιστα·
 εἰ δὲ μή, τότε ἤδη παραχρήμα βουλευσόμεθα ὅτι δράσομεν,
 εἴτε ἄλλῳ συνεσόμεθα, εἴτε καὶ αὐτὸ τὸ θεῖον τὸ σοὶ γιγνό- 5
 μενον πειρασόμεθα παραμυθεῖσθαι εὐχαῖσίν τε καὶ θυσίαις
 καὶ ἄλλῳ ὅτῳ ἂν οἱ μάντις ἐξηγῶνται.

ΔΗ. Μηκέτι πρὸς ταῦτα ἀντείπης, ὦ Σώκρατες, τῷ
 μειρακίῳ· εὖ γὰρ λέγει Θεάγης.

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ δοκεῖ χρῆναι οὕτω ποιεῖν, οὕτω ποιῶμεν. 10

a 3 ταῦτα βέλτιστα secl. ci. Hirschig

'32